

Žalm 137

U babylónských vod jsme sedávali

Lyon 1547 / Ženeva 1551

1. U ba-by-lón-ských vod jsme se-dá-va-li a nad Si-ó-nem pla-čí-

-ce jsme lka-li, když ci-te-ry své, zmlk-lé ve stru-nách, roz-vě-si-

-li jsme mlč-ky po vr-bách. Teh-dy si ti, kdo za-ja-li nás,

přá-li u-sly-šet pís-ně, jež jsme před tím hrá-li.

2. Říkali: "Písně siónské nám pějte
a na strunách svých cítar nám je hrejte!"
Jak zpívat tam, kde není Boží dům,
Hospodinovy písně cizincům?
Zapomenu-li kdy Jeruzaléma,
pravice má ať hned je ochromena!
3. A jazyk v ústech ať se mi hned zkrátí,
jestliže obraz tvůj má paměť ztratí
a Jeruzalém nebude již mým
největším štěstím, blahem útěšným!
Pán necht' se rozpomene na zdi města,
kdo bořili je, ty ať soudem ztrestá.

K.Bednář